

Polygynie in de Islam

Bilal Philips

○ Het huwelijk is een wettige, sociale en religieuze relatie tussen individuen wat de basis vormt van een familie. Historisch gezien was het huwelijk een sociaal contract tussen een man (de echtgenoot) en een vrouw (de echtgenote). Het huwelijk wordt over het algemeen gezien als een man-vrouw relatie ontworpen om kinderen te krijgen en hen succesvol geschikt te maken voor de samenleving. Tevens kan men in een huwelijk zijn of haar seksuele begeerten

bevredigen op een toegestane,
menselijke en veilige manier.

<https://islamhouse.com/228866>

- [Polygynie in de Islam](#)
  - [Deel 1:](#)
  - [Het huwelijk](#)
  - [Polygynie, niet Polygamie](#)
  - [Vroeger...](#)
  - [Polygynie in de Islam](#)
  - [Liefde en huwelijk](#)
  - [Gelijke behandeling met
betrekking tot tijd en rijkdom,
uitgezonderd liefde.](#)
  - [Tijdsverdeling](#)
  - [Tijdsrechten van een nieuwe
vrouw](#)

- Het opgeven van verdelingsrecht
- Reisrechten
- Bestedings- en kledingsrechten
- Hoe zit zo een man dan werkelijk in elkaar?
- Wat beweegt een vrouw ertoe om tweede vrouw te worden?
- Waarom zou je als ongehuwde vrouw openstaan voor polygynie?
- Polygynie: een vermomde zegen (door Meriem Ezzaoui)
- De positie van de eerste vrouw (door sheikh 'Abd-Allaah al-Haydari)
- Een verhaal van een polygyne man: leven met de 'ziekte' (door Aboe Moh'ammad)

Polygynie in de Islam

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Deel 1:

Alle lof zij Allah, de Heer der werelden. Allah's zegeningen en vrede zij met de profeet Mohammed, zijn familie en metgezellen en iedereen die in hun voetsporen treedt tot aan de Laatste Dag.

Het huwelijk

Het huwelijk is een wettige, sociale en religieuze relatie tussen individuen wat de basis vormt van een familie.

Historisch gezien was het huwelijk een sociaal contract tussen een man (de

echtgenoot) en een vrouw (de echtgenote). Het huwelijk wordt over het algemeen gezien als een man-vrouw relatie ontworpen om kinderen te krijgen en hen succesvol geschikt te maken voor de samenleving. Tevens kan men in een huwelijk zijn of haar seksuele begeerten bevredigen op een toegestane, menselijke en veilige manier. In het verleden keurden de meeste samenlevingen polygamie (voornamelijk een man die meerdere vrouwen heeft) goed. Het westen is een grote uitzondering. Europa en de Verenigde Staten waren monogame culturen. Dit kwam door een Germaanse culturele traditie, een vereiste van het Christendom en een mandaat van de Romeinse wet. Maar

de Romeinse wet steunde prostitutie, buitenechtelijke relaties (van getrouwde mensen), geslachtsgemeenschap zonder huwelijk, homoseksualiteit en seksuele omgang met slaven. Eigenlijk dezelfde situatie zoals die nu in het westen gangbaar is.

Tegenwoordig trekken veel mensen het nut van een huwelijk in twijfel en stellen dat het slechts een wettelijke fuctie heeft. Dit is een onderdeel van een algemene verstoring van het traditionele familielevens in het westen. Vanaf de tweede wereldoorlog ziet het westen een dramatische toename van scheidingen (van 6% tot 40% van de eerste huwelijken), samenwonen

zonder huwelijk, een toenemende ongehuwde bevolking, homoseksualiteit en kinderen die geboren worden buiten een huwelijk - vroeger bastaards genoemd - (van 5% tot 33% van de geboorten), alsook een toename van overspel (van 8% tot boven de 40%). We moeten de explosieve groei van al dan niet dodelijke geslachtsziekten niet vergeten!

Het Christelijke westen heeft polygamie officieel verboden. Wereldwijd keuren de meeste bestaande samenlevingen polygamie niet meer goed als een vorm van huwelijk. Bijvoorbeeld in 1953, na de communistische revolutie, veranderde

China van het toestaan van polygamie naar het steunen van alleen maar monogame huwelijken.

In 1991 hield het Nederlands Instituut voor Sociaal Seksuologisch Onderzoek een enquête waaruit bleek dat 15% van de mannen met een relatie zo nu en dan vreemdgaat. Slechts 9% van de vrouwen antwoordde destijds wel eens vreemd te gaan. Uit een onderzoek dat een bekende condoomfabrikant tien jaar later liet uitvoeren, blijkt dat dit beeld inmiddels moet worden bijgesteld. In 2002 bekende inmiddels 22% van de vrouwen wel eens vreemd te gaan. **De mannen maakten het wederom iets bonter: 26%** ging tijdens een duurzame relatie wel eens vreemd.

Uit deze cijfers blijkt dat bijna 25% van de Nederlandse bevolking, dat is bijna één op de vier Nederlanders, niet monogaam is maar polygaam!!!

Waarschijnlijk is dit percentage nog hoger in verband met mensen die niet toegeven dat zij vreemd gaan of door mensen die niet vreemd gaan maar wel de neiging tot polygamie hebben. Daar de Nederlandse wet een polygaam huwelijk in strijd met de openbare orde en goede zeden acht, zijn deze polygame mensen genoodzaakt om hun begeerten op onzedelijke en door God verboden manieren te bevredigen, dat wil zeggen buiten een huwelijk, met vele nadelige gevolgen als resultaat.

Het is dan ook zeer opmerkelijk dat een polygaam huwelijk in Nederland in strijd is met de openbare orde en goede zeden wordt geacht en dus verboden is. Dit terwijl diezelfde wet vele werkelijke onzedelijkheden toestaat of oogluikend tolereerd. Dit wijst zo op één van de schaduwkanten van een democratie.

Polygynie, niet Polygamie

Het woordenboek definieert polygamie als “benaming voor een huwelijksvorm waarbij één persoon tegelijkertijd gehuwd is met twee of meer personen.” Omdat het moslimvrouwen niet toegestaan is om twee of meer mannen te hebben (**polyandrie**), dienen

we eigenlijk te spreken over polygynie. Hetzelfde woordenboek definieert polygynie als “benaming voor een huwelijksvorm waarbij één man tegelijkertijd gehuwd is met meer dan één vrouw.”

Vroeger...

Polygynie werd door heel de geschiedenis in bijna alle culturen in praktijk gebracht, vaak zonder begrenzing. Vele religies stonden het toe en brachten het in praktijk vóór en na de Islam. Meerdere profeten, genoemd in de Torah en de Bijbel, hadden meer dan één vrouw.

In de Bijbel lezen we dat enkele grote profeten ook meerdere vrouwen

hadden! Zo had Ibraahiem (Abraham, vrede zij met hem) een zoon van zijn vrouw Sara en ook van Hagar, de Egyptische slavin van Sara. En in Genesis 25:1 en 25:6 lezen we o.a.:

“[...] En Abraham nam wederom een vrouw [...]” en “[...] maar de zonen van de bijvrouwen, die Abraham had [...]”

En in Genesis 29 en 30 lezen we o.a. dat de profeet Jakob (Ya'qob, vrede zij met hem) ook meerder vrouwen had. En in Genesis 32:22 lezen we: “[...] Toen stond hij (Jakob) in die nacht op, nam zijn beide vrouwen, zijn beide slavinnen en zijn elf zonen [...]”

In 1 Koningen 11:3 lezen we over de profeet Salomo (Soelaymaan, vrede zij met hem) o.a. het volgende: “... En hij (Salomo) heeft als vrouwen gehad zevenhonderd vorstinnen en driehonderd bijvrouwen ...”

Tegenwoordig wordt het in het geheim toegepast door minstens 30.000 middenklasse Mormonen in de Verenigde Staten. Maar het is ook geen geheim dat polygynie (en polyandrie) van een andere soort wordt toegepast in Amerika en Europa; de praktijk van het hebben van een minnaar of minnares. Het verschil is dat een niet-moslimman geen wettige verplichtingen of verantwoordelijkheden heeft naar zijn

tweede, derde of vierde minnares en hun kinderen, terwijl een moslimman volledige wettige verplichtingen en verantwoordelijkheden heeft naar zijn tweede, derde of vierde vrouw en hun kinderen.

In de Islam leidt het geen twijfel dat een tweede vrouw die wettig getrouwd is en vriendelijk behandeld wordt, beter af is dan een minnares die geen wettige rechten heeft. Bovendien is het wettige kind van een polygyne vader die alle rechten en privileges van een zoon of dochter heeft, beter af dan het ongewenste of gewenste onwettige kind.

Wanneer we nagaan waarom polygynie is toegestaan in de Islam, moeten we onthouden dat de Islam erg praktisch is waar het gaat om problemen van het leven. Het is een feit dat oorlogen meestal mannen eisen waarbij zij weduwen achterlaten en vrouwen die geen man kunnen vinden. Polygynie biedt een oplossing voor o.a. dit probleem van een mannelijk tekort.

Een man die ontdekt dat zijn vrouw onvruchtbaar of chronisch ziek is, maar die graag kinderen van zichzelf wil of zijn natuurlijke instinct wil vervullen op een wettige manier (binnen een huwelijk), terwijl hij nog steeds voor zijn eerste vrouw zorgt,

kan zijn toevlucht zoeken in polygynie als een oplossing. Allah de Verhevene zegt in de Qor-aan:

“En als jullie vrezen dat jullie de vrouwelijke wezen niet rechtvaardig zullen behandelen, trouw dan (andere) vrouwen van jullie keuze, twee of drie of vier, maar als jullie vrezen dat jullie niet rechtvaardig zullen zijn, dan slechts één of (de gevangenen en slavinnen) die jullie rechterhand bezitten. Dat is dichter bij het voorkomen van onrechtvaardigheid.”
[Soerat an-Nisaa-e 4:3]

Uit dit vers blijkt dat polygynie niet verplicht is, maar toegestaan en dat het Soennah is. Het rechtvaardig handelen

tussen de vrouwen is een verplichting, en dit geldt voor huisvesting, voedsel, kleding, tijd, liefdevolle behandeling enz. Als een man niet zeker weet of hij rechtvaardig zal handelen, dan wordt hem bevolen maar één vrouw te huwen.

Polygynie in de Islam

Het leidt geen twijfel dat er maar weinig vrouwen zijn die verheugd zijn met de gedachte van het delen van hun echtgenoot, en dat meervoudige huwelijken een basis bieden voor jaloezie. Maar de wetten van de Islam geven altijd voorrang aan het algemeen welzijn van de gemeenschap boven individueel ongemak of persoonlijke

voorkeuren. Daarom omvat het Islamitische huwelijkssysteem polygynie om het aanwezige ‘overschot’ aan vrouwen in de meeste samenlevingen op te vangen. Het instituut van polygynie in het Islamitische huwelijkssysteem houdt ook rekening met zekere aspecten van de menselijke natuur die van invloed zijn op de man-vrouwrelaties. Deze aspecten representeren de natuurlijke instincten waaraan moet worden voldaan zodat mannen voorbereid en in staat zouden zijn om te voorzien in de lichamelijke en emotionele behoeften van het vrouwelijke ‘overschot’ in de gemeenschap.

Voorwaarden waaraan voldaan moet worden

Er zitten enkele voorwaarden aan meervoudige huwelijken in de Islam om de betrokken vrouwen te beschermen, want uiteindelijk zijn het steeds de vrouwen die voordeel halen uit zo'n relatie. Een man mag bijvoorbeeld niet meer dan vier vrouwen op hetzelfde moment hebben en elk huwelijkscontract is wettig en bindend met dezelfde rechten, verantwoordelijkheden en verplichtingen als het eerste contract. Dit betekent dat de eerste vrouw niet de moeder of baas van alle andere vrouwen is en dat de vierde vrouw geen voorkeursbehandeling krijgt ten

koste van de andere vrouwen. Elk individueel huwelijkscontract weegt even zwaar in een Islamitische rechtbank en daarom mogen mannen niet openlijk meer waarde hechten aan de een, ten koste van de ander. Dergelijk gedrag is geen gelijke behandeling en kan zelfs leiden tot onderdrukking.

De profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) heeft zelfs gezegd:

“Degene die twee vrouwen heeft en onrechtmatig op een van hen leunt, zal op de Dag des oordelen verschijnen met zijn lichaam half hangend.” (Overgeleverd door Aboe

Hoerayrah en vermeld in Aboe Dawoed.)

Dus de man moet met al zijn vrouwen op een basis van gelijkwaardigheid en vriendelijkheid leven. In feite is het zelfs zo dat het wel of niet toegestaan zijn van meervoudige huwelijken in de Islam afhangt van de mogelijkheid van een man om rechtvaardig te handelen met al zijn vrouwen wat betreft zijn tijd en rijkdom.

Liefde en huwelijk

Liefde, zoals het bij de meesten bekend is, is geen eerste vereiste voor een huwelijk in de Islam. Daarom heeft het concept van meervoudige huwelijken niet zo'n emotioneel

verwoestende uitwerking op ware moslimvrouwen als het zal hebben op hun niet-moslim seksegenoten, behalve daar waar de westerse invloed groot is. De belangrijkste factor in een waar Islamitsch huwelijk is de vroomheid van de betrokken partners. De volgende verklaring van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) gaat daarover:

“Een vrouw wordt ten huwelijk gevraagd om vier redenen: haar eigendom (rijkdom), haar afkomst, haar schoonheid en haar religie, trouw met degene die religieus is, zo zullen jullie tevreden zijn.” (Sah'ieh', overgeleverd door Aboe Hoerayrah en vermeld in al-Boekhaarie.)

Naast de bovengenoemde redenen, kan een vrouw ook om andere redenen trouwen zoals veiligheid, nakomelingen en gezelschap. Maar het huwelijk wordt meestal opgevolgd door liefde, dus het is beter een religieuze, vrome, gedisciplineerde man te trouwen en van hem te houden omwille van Allah de Verhevene, dan een voorhuwelijkse romantische fixatie te ontwikkelen die vaak na verloop van tijd verdwijnt vanwege de onvermijdelijke beproevingen van het huwelijk.

Vanwege de nadruk op romantische liefde in de westerse cultuur is het moeilijk voor mensen (**moslims inclusief**) om het concept van liefde na

het trouwen te begrijpen; liefde omwille van Allah de Verhevene en liefde gebouwd op de waarden van loyaliteit, vertrouwen en geloof in Allah. Volgens de Islamitische traditie, trouwden de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en zijn metgezellen om verschillende redenen. Ze trouwden weduwen met kinderen, gescheiden vrouwen en oorlogsgevangenen, om groepen samen te brengen en te verzoenen omwille van de Islamitische zaak, naast de redenen waarom mannen met vrouwen trouwen.

De Islam, zoals het aan de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) werd geopenbaard, is een

complete modus van leven die geen manier van het leven zonder regels laat waardoor moslims, man of vrouw, op het rechte pad kunnen blijven. Dus als een man in staat is rechtvaardig te zorgen voor meer dan één vrouw, dan rust er geen zonde op hem als hij dat doet. Hij zou zelfs geprezen moeten worden voor het volgen van de Soennah van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en het vervullen van zijn rol als beschermer van de vrouw.

Hoe dan ook, we moeten ons overgeven aan het feit dat liefde bepaald wordt door Allah de Verhevene en niet gedwongen kan worden als Allah het niet toegestaan

heeft. Dit geldt ook voor vriendschappen die bestaan tussen leden van hetzelfde geslacht. We geven toe dat we voor sommige vrienden meer voelen of voelden dan voor anderen, vanwege grotere overeenkomsten in interesse of een verbondenheid om een of andere reden. Ook ouders kunnen meer hebben met één van hun kinderen; maar ouders zullen dit meestal niet laten zien en de Islam verbiedt dit ook. Maar onze verschillende vriendschappen worden niet teniet gedaan door een duidelijk grotere verbondenheid met sommige vrienden dan met anderen, en een grotere affiniteit met een kind doet de liefde

die bestaat voor alle kinderen niet teniet.

Een mens kan onmogelijk zijn gevoelens optimaal beheersen. Ze verschijnen in hem zonder dat hij het verwacht, hij kan dus niet welwillend bepalen waar zijn hart blijft rusten. Het feit dat een mens geen echte controle heeft over liefde en affectie, wordt ondersteund door meerdere Qor-aanverzen. **Allah de Verhevene** zegt:

“...En weet dat Allah tussen iemand en zijn hart komt.”[Soerat al-**Anfaal** 8:24]

“En Hij heeft hun harten doen samenkomen. Als je alles wat in de aarde is had besteed, dan had je hun harten niet kunnen doen samenkomen,

maar Allah deed hen samenkomen. Waarlijk, Hij is de Almachtige, de Alwijze.”[Soerat al-[Anfaal 8](#): 63]

Een illustratie hiervan kan gevonden worden in de overlevering van ‘Oemar ibn al-Khattaab (moge Allah tevreden zijn met hem) die zei:

“Ik zei eens: “O boodschapper van Allah, wat als ik naar Hafsah zou gaan en tegen haar zou zeggen dat ze niet misleid moet worden omdat haar mede-echtgenote en buurvrouw (‘[Aa-ishah](#)) mooier en geliefder is voor de profeet?” Hij ([Allah's vrede en zegeningen zijn met hem](#)) lachte instemmend.”[Sah'ieh', overgeleverd door al-Boekhaarie.]

In een andere overlevering verklaarde ‘Aa-ishah (moge Allah tevreden zijn met haar):

“Allah's boodschapper verdeelde zijn tijd eerlijk tussen ons en bad: “O Allah, dit is mijn verdeling waar ik macht over heb, dus houd me alstublieft niet verantwoordelijk voor de verdeling (van affectie) waar alleen ﷺ macht over hebt.” (Soenan Aboe Dawoed)

Deze twee overleveringen refereren aan de grotere gevoelens die de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) had voor één van zijn vrouwen over de anderen. Maar, ondanks zijn emotionele gehechtheid, verdeelde hij

zijn tijd en rijkdom gelijk onder hen allen. Dus het is aangeraden, gebaseerd op het voorbeeld van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem), dat alle mannen die met meer dan één vrouw getrouwd zijn eerlijk zijn in het verdelen van dat waar zij controle over hebben, namelijk tijd en rijkdom.

Gelijke behandeling met betrekking tot tijd en rijkdom, uitgezonderd liefde.

Het belang van gelijke behandeling met betrekking tot tijd en rijkdom kan niet genoeg benadrukt worden omdat het de belangrijkste factor is, buiten de gevestigde vereisten in het algemeen,

die een man kan dragen en waarmee hij belast wordt in zijn dagelijkse omgang met zijn vrouwen. Helaas zijn er zogenaamd moderne moslims, beïnvloed en misleid door een ‘hip en modern’ gedachtengoed, die sommige Qor-aanverzen verkeerd interpreteren om zo hun argumenten te ondersteunen voor monogamie en de afschaffing van polygynie. Maar de gelijkheid waaraan gerefereerd wordt in Soerat an-Nisaa-e (4), aayah 3, gaat over tijd en geld: “Als jullie dan vrezen niet rechtvaardig te zullen handelen tussen hen, dan slechts één.”

De gelijkheid die genoemd wordt in Soerat an-Nisaa-e (4), aayah 129, refereert aan datgene waar geen man of

vrouw controle over heeft nl. zijn of haar hart, **maar enkel en alleen afhangt van Allah's beslissing:** “..Jullie zullen nooit in staat zijn perfecte gelijkheid tussen jullie vrouwen te betrachten, zelfs als dat jullie diepste wens is.”

De metgezellen van de profeet (**Allah's vrede en zegeningen zijn met hem**), Oebaydah as-Salmanie en Ibn ‘Abbaas (**moge Allah tevreden zijn met hen**), verklaarden beiden dat de gelijkheid waarover gesproken wordt in aayah 129 van Soerat an-Nisaa-e (4) gaat over liefde en geslachtsverkeer. Verder moeten we opmerken dat zelfs de profeet (**Allah's vrede en zegeningen zijn met hem**) om vergeving vroeg voor datgene waar hij geen macht over

had, immers liefde, affectie of sympathie waarvan bekend is dat die voor een bepaalde vrouw groter waren dan voor anderen. Ja, Allah de Verhevene stond Zijn profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) toe meerdere vrouwen te trouwen dan de gewone moslimman. Dus elke poging om polygynie te verbieden op basis dat een man meer van één vrouw kan houden dan van de andere(n), is vruchteloos en zonder basis omdat deze factor niet gebruikt kan worden als standaard in Islamitische meervoudige huwelijken.

Tijdsverdeling

De verdeling van tijd tussen de vrouwen wordt volgens het Islamitische recht over het algemeen gemaakt op basis van de nachten, vanwege het feit dat de nacht meestal de tijd is waarin de mens ontspant van zijn werk en dan rust. 's Nachts zoeken mensen toevlucht in hun huizen tegen de worsteling van de buitenwereld, en mannen en vrouwen besteden dan hun meest intieme tijd samen.

Dus een man die met meerdere vrouwen is getrouwd moet de nachten tussen zijn vrouwen verdelen terwijl de dag van hem is om geld te verdienen, voor anderen te zorgen of dat wat hij wil doen zolang het wettig is. Welk beroep een man ook heeft, hij zal daar

waarschijnlijk een groot deel van de dag mee bezig zijn. De verdeling van tijd is gebaseerd op de tijdsperiode waarin men slaapt of rust.

De rustperiodes moeten eerlijk tussen de vrouwen verdeeld worden. Een man kan zijn nachten verdelen door er één aan elke vrouw te geven, dit volgens het gebruik van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem); maar hij mag ze ook verdelen op basis van twee of drie per vrouw. Als een man vier vrouwen heeft, geniet het de voorkeur om zijn tijd te verdelen op basis van één nacht voor elke vrouw waardoor elke vrouw de kans krijgt iedere drie dagen met haar man te zijn. Een verdeling op basis van twee

nachten zou betekenen dat iedere vrouw slechts na een periode van zes dagen met haar man zou kunnen samenzijn.

Onder normale omstandigheden wordt de dag tot aan maghrib (het ondergaan van de zon en de tijd van het vierde gebed) beschouwd als een deel van de vorige nacht die begon met maghrib van de vorige dag volgens de maan(cyclus-)kalender.

Tijdsrechten van een nieuwe vrouw

De extra tijd die gegeven wordt om bekend te raken met de nieuwe maagdelijke bruid is duidelijk nodig vanwege de nieuwigheid van het huwelijk en geslachtsgemeenschap met

haar, terwijl de eerder getrouwde bruid in de meeste gevallen met beiden bekend is en alleen een kans nodig heeft haar nieuwe partner te leren kennen. Maar de mogelijkheid van zeven dagen wordt ook aan de weduwe of gescheiden vrouw gegeven wanneer huwelijk en geslachtsverkeer voor haar net zo nieuw zijn als voor de maagd. Dit geldt wanneer haar vorige huwelijk extreem kort was of zelfs ongeconsumeerd of wanneer het interval tussen haar vorige huwelijk en haar hertrouwen groot was. Wanneer een reeds getrouwde man een nieuwe vrouw huwt, wordt hem door de wet een ‘kennismakingsperiode’ gegund van zeven dagen als ze een maagd is en drie dagen als ze al eerder getrouwd

is. Hij hoeft deze dagen niet in te halen bij zijn andere vrouw(en). Deze wet is gebaseerd op hetgeen wat de sah'aabi (metgezel) Anas (moge Allah tevreden zijn met hem) gezegd heeft:

“Het is van de Soennah. De profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) zei: “Wanneer een man een maagd huwt, blijft hij zeven dagen bij haar en verdeelt daarna zijn tijd gelijk. En als hij een vrouw huwt die al eerder gehuwd geweest is, geen maagd, blijft hij drie dagen bij haar en verdeelt daarna zijn tijd eerlijk.” (Sah'ieh' al-Boekhaarie en Moeslim)

Maar als de eerder getrouwde vrouw zeven dagen voor zichzelf wenst, kan

hij dit ook doen, maar hij moet de tijd dan wel met zijn andere vrouw(en) inhalen.

Aboe Bakr ibn al-Haarith vermeldde dat de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) de dag na het trouwen met Oemm Salamah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei: “Denk niet dat je onbelangrijk bent onder jouw mensen, want als je wilt, zal ik zeven dagen met je doorbrengen en zeven dagen met mijn andere vrouwen; of als je wilt, zal ik drie dagen met je doorbrengen en mijn tijd daarna eerlijk verdelen.” Ze antwoordde: “Doe maar drie.” (Sah'ieh' Moeslim.)

Dus zodra de nieuwe vrouw haar tijdsrechten heeft gehad, moet de man beginnen met zijn tijd eerlijk te verdelen onder zijn andere vrouwen door b.v. lootjes te trekken om te bepalen met wie hij zal beginnen.

Het opgeven van verdelingsrecht

Een vrouw kan haar verdelingsrecht opgeven ten gunste van een andere vrouw of al zijn vrouwen als de man het hiermee eens is. Aangezien het zijn recht is van haar te genieten, moet het met zijn toestemming zijn. Dit principe is gebaseerd op het gegeven dat Saudah (één van de vrouwen van de profeet) die haar nacht aan ‘Aa-ishah (een andere vrouw van de profeet) gaf.

Dus de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) voegde de tijd van Saudah (moge Allah tevreden zijn met haar) toe aan de tijd van 'Aa-ishah (moge Allah tevreden zijn met haar).

Het is overgeleverd dat toen Saudah bint Zam'ah (moge Allah tevreden zijn met haar) oud werd en ze bang was dat de boodschapper van Allah (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) van haar wilde scheiden, zei: “O boodschapper van Allah, ik geef mijn dag aan ‘Aa-ishah.” En hij accepteerde het. (Soenan Aboe Dawoed.)

Als de dag die wordt gegeven vooraf gaat of komt na de dag van de vrouw

aan wie de dag gegeven is, dan mag de man 2 achtereenvolgende dagen bij haar blijven. Maar als de andere vrouwen er dagen tussen hebben, dan mag hij deze dagen niet samenvoegen zonder toestemming van zijn andere vrouwen. Als het recht aan de man wordt gegeven, mag hij het aan iedere vrouw geven die hij wenst. Maar als een vrouw haar tijd opgeeft zonder het aan een andere vrouw te geven of aan haar man dan moet hij zijn tijd eerlijk onder de andere vrouwen verdelen. En de vrouw die haar beurt heeft opgegeven, kan het ieder moment weer terugvragen, maar ze heeft geen recht meer op wat voorbij is.

Verblijfsrechten

Het heeft de voorkeur dat iedere vrouw haar eigen woongedeelte heeft waar de man haar kan bezoeken, want dit is de manier waarop de boodschapper van Allah (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) zijn tijd verdeelde.

Hierdoor kunnen we zeggen dat een man zijn vrouwen NIET mag dwingen in hetzelfde huis te wonen tenzij zij akkoord gaan met een gemeenschappelijke woning of wanneer het huis in duidelijk onderscheiden appartementen is verdeeld zoals bijvoorbeeld in een duplex. Het maakt niet uit of het huis groot of klein is en of de keuken, badkamer en andere voorzieningen gedeeld moeten worden, want het samenleven bezorgt de vrouw

moeilijkheden vanwege de natuurlijke jaloezie die waarschijnlijk zal optreden. Zulke woonomstandigheden leiden vaak tot bekvechten en ruzies die de eventuele economische voordelen overstijgen. De vrouwen kunnen jaloezie ervaren als hij naar één van hen gaat of ze beelden zich een voorkeur van hem in wat tot emotionele schade of onderdrukking kan leiden. Maar als zij ermee instemmen, is het toegestaan, omdat het hun recht is dit te beslissen.

Reisrechten

Als de man wil reizen en een vrouw mee wil en kan nemen, dan moet hij tussen hen kiezen door lootjes te

trekken omdat zij allemaal evenveel recht hebben om met hem te reizen als ze dat willen. Dit principe is gebaseerd op de praktijk van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) zoals overgeleverd wordt door zijn vrouw 'Aa-ishah, die zei:

“Wanneer de profeet wilde reizen, trok hij lootjes voor zijn vrouwen en de vrouw wier lot eruit kwam, reisde met hem.” (Sah'ieh' al-Boekhaarie.)

De man is niet verplicht de tijd die hij besteed heeft tijdens zijn reis in te halen met zijn andere vrouwen, ongeacht de lengte van zijn reis. Al-Boekhaarie's verzameling van ah'adieth meldt verder dat op een

bepaald moment de lootjes op ‘Aa-
ishah en Hafsah (moge Allah tevreden
zijn met hen) vielen. Maar als hij twee
vrouwen meeneemt op reis, moet hij ze
gelijk behandelen in alle eerder
genoemde aspecten van verdeling.

Bestedings- en kledingsrechten

Het is niet noodzakelijk voor een man
om zijn nieuwe vrouw meteen te
voorzien met de luxe die zijn andere
vrouwen al hebben. Maar hij is
verplicht te voorzien in de
basisbenodigdheden volgens zijn
mogelijkheden en sociale status. Als
hij wil, mag hij haar voorzien met geld
of geschenken als deel van haar

bruidschat. Maar na het huwelijk moeten alle geschenken in balans zijn.

Persoonlijke toeslagen zijn niet verplicht volgens de Islamitische wet. Maar als de man één van zijn vrouwen een toeslag wil geven, moet hij de andere(n) hetzelfde geven. Ook geschenken moeten in balans zijn. Maar als hij bv. voor de één ooring koopt en de ander geeft niets om oorringen, zou hij de prijs van de oorringen aan haar moeten geven of iets anders voor haar moeten kopen van gelijke waarde. Het uitgeven aan de kinderen valt niet onder de verdeling van rijkdom onder de vrouwen. Maar het spreekt natuurlijk voor zich dat als een vrouw zeven

kinderen heeft en de andere vrouw twee, dat de man meer moet besteden aan voedsel en kleding voor het grotere gezin.

Deel 2:

Waarom iemands tweede vrouw worden als je iemands eerste kan zijn?

Dit is een vraag die menig broeder of zuster, praktiserend of niet, zal stellen aan een vrouw die van plan is een man te huwen die al getrouwd is. [Let wel! In Nederland kan men geen wettig polygaam huwelijk aangaan omdat het verboden is, d.w.z. niet wettig voor de Nederlandse wet.] Eigenlijk gaat het in deze vraag niet om de positie als vrouw maar om de positie van de man

die ze wil huwen. Een polygame man wordt vaak afgeschilderd als een man die zijn seksuele lusten niet in bedwang kan houden en geen respect heeft voor vrouwen. Een onrechtvaardige bastaard die alleen maar aan zichzelf denkt. Als alle polygame mannen zo zouden zijn, dan zou inderdaad geen enkele vrouw ervoor kiezen iemands tweede, derde of zelfs vierde vrouw te worden.

Hoe zit zo een man dan werkelijk in elkaar?

Dat is een vraag die je alleen beantwoord kunt krijgen door 'the man himself'. Allereerst moeten we voor ogen houden dat niet alle polygame

mannen over één kam te scheren zijn en ten tweede verschilt de motivering van polygynie ook per geval. We kennen allemaal de grote 'voorbeelden' uit de Arabische culturen (en andere culturen) waarin oudere mannen na jarenlang huwelijk besluiten om er een 'groen blaadje' bij te nemen. De eerste vrouw die zonder pardon opzij gezet wordt en de jonge bruid die alle aandacht en liefde krijgt dat in wezen door tweeën gedeeld zou moeten worden (zie deel 1 van deze serie). Onrecht is een veelvoorkomend verschijnsel in dit leven. De mens vergalt andermans leven nou eenmaal graag!? Hoe dan ook dienen deze praktijken niet als voorbeeld voor de ware moslim. Een moslim is buiten

zijn volledige overgave aan Allah de Verhevene, gekenmerkt door rechtvaardigheid, barmhartigheid en oprechtheid. Een man, polygaam en moslim, zou het dus nooit in zijn hoofd halen om misbruik te maken van de rechten die Allah de Verhevene hem geschonken heeft.

Je ziet natuurlijk niet aan een man dat hij polygaam is, al zou je in wezen kunnen stellen dat elke man er wel de aanleg voor heeft. Voor veel mannen lijkt het een geweldig idee om er meerdere vrouwen op na te houden. En hoeveel mannen keuren het af dat seksegenoten er meer vrouwen op

nahouden en claimen dat zij dat zelf nooit zouden doen? Maar waarmee associëren deze mannen (en vrouwen) een polygaam huwelijk? Het is natuurlijk uit den boze dat een man polygaam is in de zin van zina (overspel), iets wat in de westerse maatschappij, mede veroorzaakt door de westerse wet, maar al te vaak voorkomt. Allah de Verhevene heeft het huwelijk voorgeschreven als intieme relatievorm tussen man en vrouw. En Allah de Verhevene heeft een man ook toegestaan om twee, drie of vier vrouwen te huwen. Daarbij komt de opdracht om rechtvaardig te zijn jegens elk van hen. Indien een moslimman alleen al denkt dat hij dat niet zou kunnen, de twee, drie of vier

vrouwen gelijk te behandelen, maakt die gedachte polygynie verboden terrein voor hem. Allah is Alwijs en Alwetend, Hij is de Rechtvaardige en stelt eisen aan Zijn dienaren. Indien je aan de volwaarden voldoet zal Allah de Verhevene je daden accepteren en belonen, maar daar tegenover staat de bestraffing voor hen die Zijn wetten overtreden.

Genoeg over de man nu. De vrouwen die ervoor kiezen of het accepteren dat zij één van de twee, drie of vier vrouwen zijn van hun man; hoe halen zij het in hun hoofd(!)? Als eerste vrouw is het moeilijk om te horen te krijgen dat je man een tweede vrouw wenst. Ondanks dat een wens veelal te

maken heeft met de vragende partij (**de man dus**), bedenken vrouwen vooral dat het met haar vrouw zijn te maken heeft. Wat heb ik gedaan? Ben ik niet goed genoeg voor je? Houd je niet meer van me? Wat doe je me aan? Maar het is een wens die vanuit de man komt en meer met hem te maken heeft dan met de vrouw. Het is uiteraard ook niet niks, vooral als je het idee hebt dat het allemaal zo goed gaat in het huwelijk en dat je alles zo goed op een rijtje hebt. Polygynie is niet zozeer een wens die voortkomt uit onvrede over de eerste vrouw of uit een ongelukkig (**eerste**) huwelijk. Het kan uit een hele andere hoek komen en die zien vrouwen zelden tot nooit aankomen. Daardoor is de klap zo hard

en het verdriet zo groot, ze zagen het niet aankomen.

We zouden kunnen stellen dat er heel veel zaken zijn die vrouwen niet van mannen begrijpen en andersom. Eén van deze zaken is polygynie. Of er ooit een tijd zal komen dat we dat van elkaar zullen begrijpen weet ik niet, maar dat we verder moeten kijken dan ons neus lang is, is wel aan te raden. Hebben we het verschijnsel polygynie wel eens bestudeerd? Kennen we het verschil tussen polygynie in een huwelijk en polygynie buiten een huwelijk? Kennen we de voorwaarden die onze Heer, de Heer der Werelden, hieraan gesteld heeft? Hebben we enig idee van de posities en rechten van de

vrouwen binnen een polygaam huwelijk? Is polygynie werkelijk zo onmenselijk als men het zich voorstelt? Allemaal vragen waar de gemiddelde moslim wellicht nooit heeft over nagedacht. Het is zelfs zo dat de moslim zich eerder vastklampt aan de westerse beeldvorming over dit verschijnsel dan aan de Islamitische waarheid hierover. Het afkeuren van iets wat Allah de Verhevene heeft toegestaan is niet iets waar een moslim trots op moet zijn. Sterker nog, het is een grote zonde. Hoe durft een schepsel, (bewust) dienaar of niet, de Woorden van de Alwetende en Alwijze af te wijzen en als 'niet-van-deze-tijd' te bestempelen? Weten zij dan niet dat er een terugkeer zal zijn

naar onze Heer? En dat je aan Hem verantwoording moet afleggen over het ontkennen van Zijn Wijsheid?

Wanneer stopt de moslim met het denken via andermans denkpatronen en begint hij of zij met het oprichten van een eigen (zuiver) denkpatroon? Een mens dat claimt moslim te zijn zou zijn denkmachine moeten baseren op de Waarheid. Wees dankbaar met wat Allah de Verhevene ons aan kennis heeft gegeven en accepteer deze. Verwerk deze kennis in je denkmachine en handel ernaar. Islam is geen denkwijze alleen, het is een leefwijze. Als Allah de Verhevene 'A' zegt dan moeten wij niet volmondig 'B' zeggen. Als de profeet Moh'ammad

(Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) 'nee' zegt dan moeten wij geen 'ja' interpreteren.

Dus om terug te komen op polygynie; Allah de Verhevene heeft het toegestaan, staat het dus ook toe. De voorwaarden waaraan voldaan moet worden; voldoen daaraan. De rechten die anderen over jou hebben; ken hen deze toe. En het belangrijkste van allemaal; als je iemand vreest, vrees Allah de Verhevene, Hij is Degene Die Ziet, Hoort en Oordeelt.

Wat beweegt een vrouw ertoe om tweede vrouw te worden?

Voor de eerste vrouw is het meer iets wat haar overkomt. Ze kiest er

uiteindelijk wel zelf voor om één van de meerdere vrouwen te zijn door de wens van haar man te accepteren en hem hierin een kans te geven of zelfs volledig te steunen. Vrouwen die weten waar ze staan in het leven en die hun Schepper beter hebben leren kennen, zullen hierin waarschijnlijk meer evenwicht in houden. Een vrouw die absoluut niet bezig is met haar geloof, haar Rabb (Heer) en het Hiernamaals, zal minder snel instemmen met een polygaam huwelijk dan een vrouw die meer waarde hecht aan haar relatie met Allah de Verhevene dan de relatie met de wereld, en dus ook met de relatie met haar man. Deze veronderstelling is uiteraard geen norm, er zijn talloze

voorbeelden van dorpsvrouwen in landen zoals Marokko (vroeger) of andere landen waar polygynie een gewoonlijk verschijnsel is en waartegen geen of weinig weerstand getoond wordt. Hoe dan ook, in de tijd en omgeving waarin wij vandaag de dag verkeren is het wel degelijk shockerend voor zowel de eerste vrouw als voor de omgeving om een polygaam huwelijk ten uitvoer te brengen.

Buiten het feit om dat er veel emoties en onzekerheden bij komen kijken, is het aanvaarden van veranderingen in je leven iets wat tijd nodig heeft. Ik denk dat elke vrouw, hoe gelovig dan ook, in paniek raakt als haar man zijn wens

uit om een tweede vrouw te huwen. Het zal voor de man ook wel even tijd kosten om de moed op te sparen en zijn vrouw zo een ingrijpende mededeling te doen. Het is eenmaal niet gemakkelijk als gevoelens en behoeften ter sprake komen. Het is waarschijnlijk ook een psychologisch fenomeen dat andermans wens meteen gekoppeld wordt aan je eigen kunnen en weten. De wens van de man weerspiegelt de tekortkoming van de vrouw, zo lijken veel mensen in hun relatie te denken. Het kan in sommige gevallen ook wel zo zijn, maar het is niet de norm. Als een man behoefte heeft aan meer vrouwen wil dat niet per definitie zeggen dat hij niet genoeg van zijn vrouw krijgt. Als een man

behoefte heeft aan een andere vrouw wil dat niet per definitie zeggen dat hij niet (meer) van zijn eerste vrouw houdt. Het wil ook niet zeggen dat hij niet meer bij haar wil zijn. Indien een man niet (meer) bij zijn vrouw wil zijn en niet (meer) van haar houdt, dan zal hij hoogstwaarschijnlijk voor een scheiding kiezen en niet voor een extra 'kostenpost'. De redenering van zijn keus kan alleen hij weergeven en hierbij zou je als vrouw open moeten staan voor eerlijkheid en openheid over elkaars behoeften, wensen en mogelijkheden.

Waarom zou je als ongehuwde vrouw openstaan voor polygynie?

Je hoort menig moslim's of moslima's [bijvoorbeeld] al opdringerig zeggen: “Je hebt toch genoeg keus!” “Je bent nog zo jong!” “Er zijn genoeg mannen die jou als eerste vrouw willen!”

“Waarom je man delen met een ander als je er een voor jezelf kunt hebben?”

“Je kunt er later voor kiezen iemands tweede vrouw te worden!” etcetra.

Hele scherpe maar vooral sluwe opmerkingen die op je afgevuurd worden. Niemand zal je vragen; “Is het een goede man?” “Zal hij rechtvaardig zijn?” “Hoe behandelt hij zijn eerste vrouw?” Nee, dat doet er allemaal niet toe, hoe geweldig hij ook is, hij is getrouwd en van getrouwde mannen moet je afblijven. Helemaal mee eens, maar de zaak verandert als een man

oprecht opzoek is naar een tweede vrouw en vooral als zijn eerste vrouw het geaccepteerd heeft en hem daarin steunt. De motivatie van een vrouw om iemands tweede te worden, verschilt uiteraard per vrouw. Uiteindelijk is het geheel je eigen keus, niemand dwingt je ertoe. Maar wat kan een vrouw ertoe zetten om er wel voor te gaan? Buiten het feit om dat alles al voorbeschikt is en dat je huwelijkspartner allang vaststaat, monogaam of polygaam, zal een vrouw haar eisen hebben waaraan haar toekomstige moet voldoen. In dit eisenpakket staat natuurlijk niet dat hij monogaam of polygaam moet zijn. We gaan er allemaal van uit dat we met een monogame man huwen. Toch kan het zo zijn dat Allah de Verhevene

anders voor ons bepaald heeft.

Wellicht ben ik of jij wel de vrouw die uitverkoren is om onderdeel te zijn van een polygaam huwelijk. En wellicht is een polygaam huwelijk helemaal zo slecht nog niet. De ingrediënten van een gezond huwelijk is dat alle partijen hun best willen doen om de ander het leven verdraagzaam en aangenaam te maken en samen het einddoel te bereiken. Het is daarin belangrijk dat wanneer het om een polygaam huwelijk gaat dat alle drie (vier of vijf) de partijen elkaar zien als elkaars gelijke. Alle drie zijn dienaren van Allah de Verhevene en alle drie (vier of vijf) willen de tevredenheid van Allah de Verhevene verkrijgen om in

het eeuwige leven te mogen behoren tot de succesvolle Paradijsbewoners.

Waar het eigenlijk om gaat is niet de vorm van het huwelijk maar het doel van het huwelijk. Allah de Verhevene heeft het huwelijk niet als instituut gemaakt om bezitterig te worden. Het huwelijk is bedoeld voor rust en bezinning. Het huwelijk is een middel om jezelf te beschermen en om zodoende dichter tot Allah de Verhevene te komen. Het huwelijk is dus geen doel op zich, maar een middel tot. Het huwelijk biedt man en vrouw de mogelijkheid om alle mogelijke behoeften te vervullen. Naast de seksuele behoefte hebben mannen en vrouwen ook behoefte aan

geborgenheid, veiligheid en begrip. En veel van deze zaken en behoeften zijn ook buiten het huwelijk te vinden, maar brengen daar geen rust en bezinning (en beloning) met zich mee. Allah de Verhevene kent ons innerlijk beter dan dat wij het kennen en Hij behoedt ons voor al het slechte indien wij Hem gehoorzamen en Zijn Wijsheid ten uitvoer brengen.

Het kan zo zijn dat wij denken dat iets goed voor ons is terwijl het slecht voor ons is. En het kan zo zijn dat wij denken dat iets slecht voor ons is terwijl het goed voor ons is. Het is belangrijk om onze keuze te baseren op Allah de Verhevene. En als we ons op Hem willen baseren dan moeten we

Hem vragen en Hem smeken om hetgeen wat Hij voor ons bepaald heeft te verordenen en ons daar tevreden mee te laten zijn. Hij is Degene Die Weet en wij weten niet. Hij heeft Macht en wij niet.

Dus als antwoord op de vraag:

“Waarom iemands tweede vrouw worden als je iemands eerste kan worden?,” is in mijn ogen het meest waardige antwoord: omwille van Allah de Verhevene. **Het is niet simpel uit te leggen wat dat precies inhoudt:**

omwille van Allah de Verhevene. Een moslim(a) is een persoon die zich overgeeft aan Allah de Verhevene. Met overgave wordt bedoeld dat je alles wat je hebt, wilt, kunt en gelooft,

baseert op wat Allah geopenbaard heeft. Allah de Verhevene heeft de mens slechts geschapen om Hem te aanbidden en Allah heeft de Qor-aan als Leidraad voor de mensen geopenbaard. Een moslim(a) denkt dus na over wat Allah de Verhevene van hem/haar verwacht en streeft ernaar deze verwachtingen zo goed mogelijk te verwezenlijken.

Elke dag is een gunst, een dag waarop je gezond ontwaakt uit de kleine dood (de slaap). Een dag waarop je jouw ledematen kunt gebruiken om jezelf te voorzien van benodigdheden. Een dag waarin je Allah de Verhevene moet gedenken en bedanken voor alle gunsten die Hij ons dag in dag uit

schenkt. De dag waarop je terugkeer naar Hem kan elk moment plaatsvinden. Allah is Groot!

Elke dag maken we keuzes en elke dag ontstaan er ambities voor morgen. Waarop baseren we deze keuzes en ambities? Zijn deze in overeenstemming met de overgave die we beloofd hebben aan Allah? Een moslim houdt zich zelf en zijn keuzes in evenwicht door deze omwille van Allah te maken. Een huwelijk aangaan omwille van Allah de Verhevene, ofwel met een monogame man ofwel met een polygame man, brengt met zich mee dat dit huwelijk grote kans op slagen heeft. Dit omdat het Allah zal welbehagen dat je omwille van Hem

en volgens Zijn richtlijnen deze keus gemaakt hebt.

Omwille van Allah de Verhevene trouwen betekent dat een moslim niet alleen aan zichzelf denkt maar ook aan anderen. Aan de oemmah (moslimgemeenschap), aan het eventuele bestaande gezin, aan de eventuele eerste vrouw, aan de eventuele kinderen, aan alleenstaande vrouwen, aan zwakkeren, aan liefdadigheid. Omwille van Allah de Verhevene. Het draait dus niet om het ego.

Misschien ken je ze niet persoonlijk of misschien kun jij je er niets bij voorstellen, maar er bestaan, al-

hamdoelillaah, broeders en zusters om ons heen die omwille van Allah de Almachtige hun beslissingen nemen en die hopen op Allah's Teverdenheid en beloning. Deze beslissing hoeft niet begrepen te worden door de gehele oemmah (al zou dat in wezen wel zo moeten zijn), maar op zijn minst zouden broeders en zusters elkaar moeten respecteren en steunen in het praktiseren en eerbiedigen van Allah's Wetten.

Polygynie is niet gek. Polygynie is niet eng. Polygynie is een wijsheid van Allah. Allah de Verhevene kent Zijn schepping het best. Hij weet wat wij nodig hebben en wat goed voor ons is. Hij weet wat wij aankunnen en wat ons

teveel is. Hij weet wat wij wensen en wat wij hopen. Hij weet wat onze bestemming is en hoe het ons zal begaan. Dus wend je tot Hem en aanbid Hem. Als je iets vraagt, vraag het aan Hem. Als je iets vreest, vrees dan voor Hem. Als je iets doet, doe het voor Hem. Hij is de Heer der Werelden en bij Hem is de afrekening.

Waarom is er zoveel ophef over het gehoorzamen van Allah de Verhevene terwijl we er geen punt van maken om mensen en systemen om ons heen zonder pardon te gehoorzamen?

Waarom is het aanhouden van een rechtssysteem dat door mensen is opgesteld (en dat regelmatig verandert) zo belangrijk, maar maken we ons niet

druk om het rechtssysteem dat Allah de Verhevene voor ons heeft verplicht gesteld? Waarom lopen wij mee met het gedachtegoed van ongelovigen en vegen we de uitspraken van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en zijn metgezellen van tafel?

Hoe kan het toch dat we het zo ver hebben laten komen dat we ons zelf trots moslim noemen terwijl we Allah de Verhevene de rug toekeren?

Wanneer gaan we ooit eens beseffen dat het Allah de Verhevene is Die recht heeft op onze liefde, toewijding, tijd, inspanning en vermogen? Hij is Diegene Die ons geschapen heeft, Hij is Diegene Die ons voorziet van onderhoud, Hij is Diegene Die ons

leven verlengd of beëindigd, Hij is Diegene Die ons hart op ritme laat kloppen, Hij is Diegene Die ons elke dag weer een nieuwe kans geeft. En dat allemaal terwijl wij Hem elke dag verwaarlozen, Hem vergeten, Hem ontkennen en Hem vervangen door wereldse zaken en systemen. Ondanks onze waardeloze aanbidding is Hij toch Barmhartig en Genadig met ons! Soebhaan Allaah!

Moge Allah Ta'ala ons vergeven. Moge Allah onze harten bestralen met liefde voor Hem. Moge Allah ons wijsheid en leiding schenken. Moge Allah ons doen sterven als ware

moslims. Moge Allah ons beschermen tegen het Hellevuur. Moge Allah ons bewoners van het Paradijs maken.

Amien!

Deel 3.

Polygynie: een vermomde zegen **(door Meriem Ezzaoui)**

Het herdefiniëren van halaal en haraam is een ziekte die zich onbeheerst door onze oemmah verspreid. Veel moslims hebben ervoor gekozen dat wat toegestaan is en dat wat verboden is aan hun eigen behoeftes aan te passen. Deze “moderne” definities gaan tegen de Bevelen van Allah de Verhevene en de Soennah van de profeet (Allah's

vrede en zegeningen zijn met hem) in. Halaal verbieden en haraam toestaan is een grote zonde wat kan leiden tot ongelooft.

Het is ons niet toegestaan te verbieden wat Allah de Verhevene als Zijn Gunst voor ons heeft bepaald. Dat wordt meerdere keren in de Qor-aan verboden. [Allah de Verhevene zegt:](#)

“En zeg niet door de leugen die jullie tongen beschrijven: “Dit is toegestaan en dat is verboden,” om over Allah een leugen te verzinnen. Voorwaar, degenen die over Allah de leugen verzinnen zullen niet welslagen.”

[Soerat an-[Nah'116](#): 116]

Waarom begaan wij vrouwen dan deze daad van ongeloof? Velen van jullie zullen zich nu afvragen wanneer zij dit dan gedaan hebben. **Eén woord zal het verklaren:** polygynie. Dit eenvoudige, onschuldige woord is de wortel van onze zonde.

Het horen of lezen van dit woord kan ervoor zorgen dat onze lichamen fysiek reageren. Het gezicht krimpt ineen, de maag draait om en de rillingen lopen over onze rug. In tegenstelling tot de meeste woorden veronderstelt dit woord de rol van een vijand. Een duistere vijand die dreigt ons belangrijkste bezit af te nemen, onze echtgenoot. We moeten ons eraan herinneren dat onze echtgenoten niet

onze bezittingen zijn, maar een geschenk van Allah. Hoe kunnen we iemand “bezitten” terwijl we niet eens onszelf “bezitten”? Een deel van onze innerlijke djihad is om gedachten opnieuw te onderwijzen in de man-vrouwverhoudingen. Onze gedachten zijn verduisterd door het Westerse huwelijksinstituut dat polygynie verbiedt.

De huwelijksstructuur en huwelijksrelaties van het Westen beïnvloeden vele moslims over de hele wereld. We hebben het idee geaccepteerd van één man voor één vrouw, ondanks het bewijs dat deze relaties vaak gauw stuk gaan en gemakkelijk meer schade toebrengen

dan dat ze goed doen. Dus waarom accepteren we zo gemakkelijk een westerse praktijk die duidelijk in veel gevallen niet werkt? Zijn wij, als oemmah, bang om anders te zijn? Proberen we bij de koefaar (ongelovigen) te horen terwijl wij het voorbeeld zouden moeten geven? Aboe Hoerayrah (moge Allah tevreden met hem zijn) leverde over dat de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) zei:

“Islam begon als iets vreemds en het zal naar zijn oude positie van vreemd zijn terugkeren, dus goed nieuws voor de vreemdelingen.”

Allah de Verhevene zegt:

“O profeet, zeg tegen jouw echtgenotes en tot jouw dochters en tot de vrouwen van de gelovigen dat zij hun overkleden over zich heen laten hangen. Op die manier is het makkelijker hen te herkennen en worden zij niet lastig gevallen.”

[Soerat al-[Ah'zaab](#) 33:59]

Allah de Verhevene heeft ons niet bevolen ons te verstoppen omdat we anders zijn dan de koefaar en de mensen van het Boek ([joden en Christenen](#)). Integendeel, we worden gezegd trots op onze verschillen te zijn. We moeten ons er vaak aan herinneren dat deze verschillen in feite

een zegen van al-Wahhaab zijn. De acceptatie van polygynie zal onze oemmah versterken. Jaloezie zal verdwijnen, buitenechtelijke verhoudingen zullen afnemen, alleenstaande, gescheiden vrouwen en weduwen zullen beschermers en onderhouders hebben.

Hoewel de meeste van ons niet hardop zeggen dat polygynie haraam (verboden) is, ondersteunen de daden en meningen van velen wel deze verklaring. Wanneer onze zusters eisen dat er in hun huwelijkscontract een “ontsnappingsclausule” komt te staan in het geval van een tweede vrouw, zeggen ze eigenlijk dat polygynie haraam is. Hetzelfde geldt voor

vrouwen die het hun mannen onmogelijk maken door persoonlijke of financiële eisen om een andere vrouw te trouwen (een recht dat Allah aan alle mannen heeft gegeven). Ja, deze zusters verbieden polygynie niet voor iedereen, alleen voor hun mannen. In plaats van hun zuster in nood te helpen, leiden ze haar misschien naar zonde.

De Soennah van onze geliefde profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) staat polygyne huwelijken toe. ‘Oethmaan en ‘Oemar (moge Allah tevreden met hen zijn) waren beide met meer dan één vrouw getrouwd. Is de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) niet het

model van de perfecte moslim?

Maakten ‘Oethmaan en ‘Oemar (moge Allah tevreden met hen zijn) geen deel uit van de beste generatie moslims?

Toch proberen velen te bewijzen dat polygynie niet aanbevolen is. Een monogame samenleving is idealistisch, maar niet realistisch. De menselijke samenleving is niet gemaakt voor één man voor één vrouw vanwege dood, scheiding en het grotere aantal gelovige vrouwen dan mannen.

Monogamie brengt meer schade dan voordeel voor de moslim oemma. Er is gebrek aan stabiliteit en dit leidt naar chaos. Deze verklaring wordt ondersteund door de omstandigheden van monogame samenlevingen die

leiden onder hoge scheidingsaantallen, buitenechtelijke relaties, tienerzwangerschappen en alleenstaande moeders, abortussen en niet te vergeten (soms dodelijke) geslachtsziekten of seksuele overdraagbare aandoeningen (SOA's).

Zusters, laten we terugkeren naar de Soennah en het voorbeeld gesteld door de sahaaba (moge Allah tevreden met hen zijn). Deze mannen en vrouwen moeten altijd onze rolmodellen blijven. Laten we proberen weg te blijven van het veroordelen van hun daden zoals we doen wanneer we polygynie bekritisieren. Laat ons onze zusters helpen die een thui, liefde en steun nodig hebben. In plaats van slecht over

de tweede vrouw te praten, zouden we Allah de Verhevene dankbaar moeten zijn voor Zijn Mededogen. Stel je voor dat jouw man kwam te overlijden, wat zou dan jouw lot zijn? Misschien heb je familie die je zal helpen, maar wat als dat niet het geval is? Geen plaats om je baby's te beschermen, geen voedsel om hen te voeden, zou je dan tegen polygynie zijn? Wat als je alleenstaand was met weinig kans op een huwelijk behalve met een getrouwde broeder, zou je dan weigeren om de helft van je geloof te vervullen?

We moeten voor anderen wensen wat we voor ons zelf wensen of al hebben. De oemmah zal zwak blijven totdat we onze zusters helpen. Door het accepteren van polygynie creëren we een stabiele oemmah zonder buitensporig kwaadspreken en roddelen. We helpen moslima's met het zoeken naar liefde, vriendschap en onderhouders. We geven zusters de kans een gezin te hebben of te zorgen voor het gezin dat ze al hebben. In plaats van te werken om voedsel en kleding te kopen, kan ze nu haar kinderen de Islam bijbrengen. Ze kan zelf de Islam bestuderen en prediken. In plaats van het bekritisieren van en klagen over polygynie, dank Allah de Verhevene voor deze geweldige zegen.

De positie van de eerste vrouw (door sheikh 'Abd-Allaah al- Haydari)

Polygynie was de gewoonte van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en van zijn metgezellen (moge Allah tevreden met hen zijn) en polygynie kent vele voordelen. Het is echter alom bekend dat vrouwen jaloers van aard zijn en afkerig staan tegenover het delen van hun echtgenoot met andere vrouwen.

Vrouwen dienen niet veroordeeld te worden voor deze jaloezie, want het bestond onder de beste van de rechtschappen vrouwen, de sahaabiyyaat (moge Allah tevreden met hen zijn), en zelfs bij de Oemm al-

Moe-eminien (moeder van de gelovigen: de vrouwen van de profeet) Aisha.

Maar vrouwen dienen er voor te waken dat zij door deze jaloezie geen bezwaar maken op datgene wat Allah de Verhevene heeft voorgeschreven en zij dienen niet te proberen het te voorkomen; een vrouw dient haar echtgenoot toe te staan om een andere vrouw te huwen want dit is een soort van samenwerking in rechtschapenheid en vroomheid. In een hadieth die terug te vinden is in Boekharie en Moslim heeft de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) gezegd:

“Een ieder die aandacht schenkt aan de behoefte van zijn broeder, Allah zal aandacht schenken aan zijn behoefte.”

De toestemming van de eerste vrouw is geen vereiste voor een man om een andere vrouw te huwen. De Permanente Commissie voor het uitvaardigen van Fataawah werd hierover gevraagd en antwoordde als volgt: “Het is niet verplicht voor de echtgenoot, als hij een tweede vrouw wil trouwen, om de toestemming van zijn eerste vrouw te hebben. Maar het behoort tot de goede manieren en vriendelijkheid om haar (de eerste vrouw) op zo'n manier te behandelen waardoor de eventuele pijn, welke vrouwen van nature voelen in zulke

situaties, zal verminderen. Dat kan je doen door aardig te zijn tegen haar en op een aangename manier tegen haar te spreken en om geld uit te geven om haar acceptatie van de situatie te verkrijgen.”

Als een vrouw wil scheiden indien haar man een andere vrouw wil trouwen, is dat niet juist. Zij dient daarentegen de situatie te onderzoeken en als zij het samenleven met een andere vrouw werkelijk niet aankan, dan kan ze hem om khoela' (een vorm van scheiding op initiatief van de vrouw waarbij zij afstand doet van haar mahr) vragen. Als zij het aankan om met de tweede vrouw te leven maar het doet haar pijn, dan dient ze

geduldig te zijn en de Tevredenheid van Allah de Verhevene te zoeken. Thawbaan (moge Allah tevreden met hem zijn) verhaalde dat de boodschapper van Allah (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) gezegd heeft:

“Geen vrouw vraagt haar man om een scheiding zonder een reden, of de geur van het Paradijs is verboden voor haar.” (Overgeleverd door Aboe Dawoed en anderen, en als sah'ieh' geclassificeerd door al-Albaani.)

Als zij het verdaagt met geduld dan zal Allah de Verhevene het gemakkelijker voor haar maken en haar borst verruimen (d.w.z. haar rust en kalmte

schenken) en haar compenseren met iets goeds. De echtgenoot moet haar ook helpen door haar vriendelijk te behandelen, door geduldig met haar te zijn vanwege enige jaloezie etc. van haar kant en haar fouten door de vingers te zien. En Allah is de Bron van alle hulp.

De beloning voor de eerste vrouw

Het gehoorzamen van haar man is voor de vrouw één van de manieren om het Paradijs binnen te gaan, **zoals overgeleverd is in de h'adieth verhaald door Ibn Hibbaan:**

“Als een vrouw haar vijf dagelijkse gebeden verricht en haar maand (**Ramadhaan**) vast en haar kuisheid

bewaakt en haar man gehoorzaamt, er zal tegen haar gezegd worden: “Ga het Paradijs binnen door welke van de poorten van het Paradijs jij maar wenst.” (Deze h'adieth is als sah'ieh' geclassificeerd door al-Albaani in Sah'ieh' al-Djaami' al-Saghier, nr. 660.)

Haar geduld inzake het huwelijk van haar man met een tweede vrouw zal om verschillende redenen een speciale beloning voor haar brengen:

1 – Het huwelijk van haar man met een andere vrouw wordt beschouwd als een test en beproeving voor haar, en als zij het met geduld verdraagt dan zal ze er een beloning voor ontvangen,

zoals Allah de Verhevene zegt in Zijn Qor-aan:

“...Voorwaar, het zijn de geduldigen die hun beloning zonder berekening zal worden gegeven.” [Soerah az-Zoemar 39:10]

En Allah de Verhevene zegt ook:

“En Wij zullen jullie zeker beproeven met iets van vrees en honger en vermindering van bezittingen en levens en vruchten. Maar geef verheugende tijdingen aan de as-sabiroen (de geduldigen).” [Soerat al-Baqarah 2:155]

Volgens de h'adieth:

“Geen vermoeidheid, noch ziekte, noch leed, noch verdriet, noch pijn, noch tegenspoed overkomt een moslim, zelfs niet een doorn die hem prikt, of Allah zal zijn zonden daardoor vergeven (d.w.z. het is als een boetedoening voor hem).”

[Overgeleverd door al-Boekhaarie, 5642; Moeslim, 2573, van de h'adieth van Aboe Sa'ied en Aboe Hoerayrah.]

De profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) zei ook:

“Allah zal degene voor wie Hij goed bedoelt, doen lijden onder enige moeilijkheid.” (Sah'ieh' al-Boekhaarie.)

Al-Tirmidzie (2399) leverde over van Aboe Hoerayrah (moge Allah tevreden met hem zijn) dat de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) heeft gezegd:

“Beproevingen zullen de gelovigen, man of vrouw, blijven overvallen betreffende hemzelf, zijn kind en zijn rijkdom, totdat hij Allah ontmoet zonder een zonde” (Als sah'ieh' geclassificeerd door al-Albaani in Sah'ieh' al-Djaami', nr. 5815.)

2 – Als een vrouw het accepteert dat haar man met een andere vrouw huwt en haar goed behandelt, dan zal ze de beloning van al-moehsinien (diegene die uitmunten in geloof en goede

daden) krijgen. Allah de Verhevene zegt in Zijn Qor-aan:

“...Voorwaar, wie godvrezend en geduldig is - Allah doet het loon der goeden nooit verloren gaan.” [Soerat Yoesoef 12:90]

Moehsinoen: is de meervoudsvorm van moehsin, en dit is een persoon die ihsaan toepast, of degene die dat verricht wat verplicht is, vermijdt wat verboden is, die acht slaat op de rechten van Allah de Verhevene en die Hem continu gehoorzaam is. Ihsaan is perfectie van aanbidding; het aanbidden van Allah de Verhevene net of als je Hem ziet en als je Hem niet

ziet, weet dan dat Hij jou wel ziet, het is het uitmuntendheid in het geloof.

Allah de Verhevene zegt ook:

“Er is voor het verrichten van het goede geen andere beloning dan het goede.” [Soerat ar-Rah'maan 55:60]

“En voorwaar, Allah is zeker met de moehsinoen (weldoeners)” [Soerat al-Ankaboet 29: 69]

3 – Als ze boosheid voelt vanwege dit, maar ze controleert haar boosheid – en het controleren van je tong maakt deel uit van het controleren van je boosheid – Allah de Verhevene zegt:

“...Zij, die in voorspoed en in tegenspoed wel doen en zij, die toorn

onderdrukken en mensen vergeven;
Allah heeft hen die goed doen, lief."

Deze beloning komt boven op de beloning van een vrouw voor het gehoorzamen van haar echtgenoot onder normale omstandigheden.

Een verstandige vrouw accepteert alles wat Allah de Verhevene voor haar bepaald heeft, zonder fatalistisch te zijn, en zij dient zich te realiseren dat het huwen van haar man met een andere vrouw iets is dat toegestaan is, dus dient ze er geen bezwaar tegen te maken. Het kan zijn dat dit (tweede) huwelijk hem meer ingetogen maakt en voorkomt dat hij iets dat ongeoorloofd doet.

Het is zeer triestig dat sommige vrouwen minder bezwaar maken tegen het feit dat hun mannen iets dat haraam is verrichten dan tegen het trouwen met een andere vrouw op een toegestane manier. Dit is een teken van een tekort aan verstand en religieuze toewijding.

Vrouwen dienen het goede voorbeeld van de vrouwen van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en zijn metgezellen (moge Allah tevreden met hen zijn) te volgen, die geduldig waren en de beloning zochten ondanks dat vele van hen jaloers waren. Als jouw echtgenoot doorgaat en een tweede vrouw neemt, dan dien je geduldig te zijn en tevreden en hem

goed te behandelen zodat je beloond wordt en bij de weldoeners behoort.

Weet dat dit leven het leven van beproevingen is en het eindigt snel. Dus felicitaties voor degene die geduldig blijft en Allah de Verhevene gehoorzaamt in dit leven totdat hij de eeuwige verlossing ontvangt in de Tuinen van het Paradijs.

Een verhaal van een polygyne man: leven met de 'ziekte' (door Aboe Moh'ammad)

Het woordenboek definieert “ziekte” als een abnormale omstandigheid van een organisme of deel dat normaal

fysiologisch functioneren verzwakt, vooral als resultaat van kwelling, inherente zwakheid of stress door de omgeving – en een voorwaarde of neiging om door de gemeenschap als iets abnormaals en schadelijks gezien te worden.

“Ik ben geheeld van die ziekte.” Deze woorden weerklinken constant in mijn oren, achtervolgen me sinds één van mijn beste vrienden van deze wereld ze tegen mij zei enkele jaren geleden. Deze ‘ziekte’ heeft me veel onrust bezorgd de afgelopen maanden. Ik denk dat dit de reden is voor mijn recente doktersbezoek voor een migraine veroorzaakt door mijn hoge bloeddruk van 147/110. Misschien is

het niet de 'ziekte', maar de stress om het mijn vrouw, met wie ik 13 jaar getrouwd ben, te vertellen dat ik dit heb.

Ik herinner me nog steeds de eerste keer dat ik haar zag. We waren toen geen moslims en voor mij was het liefde op het eerste gezicht. Liefde op het eerste gezicht schijnt iets van een mythe te zijn, maar ik herinner me specifiek dat ik haar voor de eerste keer zag in september van 1990. **Ik herinner me dat ze verloofd was met een andere man:** ik zag de nederigheid in haar gezicht, in haar lopen, in haar ogen... Ik herinner me dat ik een gebed zei die nacht. **Ik herinner me dat ik zei:** "God (ik noemde Hem God in die tijd,

pas 6 jaar later leerde dat ik Zijn ware Naam Allah is) ik smeek ﷻ, als ﷻ een vrouw zoals zij zou sturen, zou ik erg dankbaar zijn.”

Dat was het – de smeekbede; vanuit een oprecht hart naar mijn Heer. Een jaar later ontmoette ik haar. Een week daarvoor hadden zij en haar verloofde de verloving verbroken. Acht maanden later trouwden we – de vrouw van mijn dromen en dat is ze nog steeds. Dit geschenk van mijn Heer was slechts één van de vele smeekbedes die verhoord werden. Ik ben werkelijk gezegend door Hem met haar, en ik meen dat vanuit het diepste van mijn hart. Haar aanwezigheid is een enorme steun betreffende mijn positie, mijn

kracht, mijn succes en mijn geweldige, welopgevoede en intelligente kinderen; al-Hamdoelillah. Nu wordt dat alles bedreigd. Ik moet haar vertellen dat ik de 'ziekte' heb.

Zij en ik hebben zoveel meegemaakt en Allah heeft ons samen gehouden, heeft haar sterk gehouden. Ze is de sterkste vrouw die ik ken. Als ik eraan denk haar te kwetsen, doet dat me ontzettend veel pijn. Echt waar, het doet me echt pijn. Ik ben bang. Ik ben bang haar te verliezen. Maar ik vrees Allah de Verhevene meer, Ik smeeek dat Allah genade met ons heeft en het vergemakkelijkt. Bidden jullie alsjeblieft ook voor ons.

Waarom ik? O Allah, waarom ik? Er zijn zo weinigen van ons in de moslimoemmah die ongelukkig genoeg geraakt worden door deze 'ziekte' en het heeft de vernietiging van vele gezinnen veroorzaakt. In mijn bescheiden opinie, ontstond deze vernietiging omdat de geïnfecteerden het niet serieus genoeg namen. De vernietiging wordt zelden door de ziekte zelf veroorzaakt. Hoe dan ook, het is mij ernst - dus hier sta ik - ik vertrouw mijn gedachten, mijn pijn, mijn onrust aan dit papier toe in plaats van aan degene met wie ik alles zou kunnen bespreken. Ik vrees dat mijn partner, mijn beste vriendin, mijn steun en toeverlaat in deze doenyah (**huidig leven op aarde**) me nooit zal vergeven.

“Ik ben genezen van die ziekte,”
weerklinkt het.

Er was een andere moslimman die een grote invloed had op mijn ontwikkeling als een moslim. Deze broeder, mijn oom in Islam, leerde me vele zaken en door zijn leiding groeide ik en bleef ik gericht op Ahl-a-Soennah. Al-Hamdoelillaah. Ik herinner me dat hij eens met mij over deze ‘ziekte’ sprak. Het was de enige keer dat we erover spraken. Het was een kort gesprek dat me ook bijbleef, luidde in mijn oren sinds de eerste dagen van mijn shahaada in 1996. Hij zei over deze ‘ziekte’ (hij noemde het

toen geen ziekte) dat het de moslims in een kwaad daglicht stelt bij de mensen die we da'wah proberen te geven (niet-moslims). Een nieuwe belasting! O Allaah! Ik wil de moslims niet in een kwaad daglicht stellen!

Ik heb mijn vrouw net vandaag gesproken. Het is 18 maart 2005 en ik heb mijn gezin niet meer gezien sinds december 2004 en hen vastgehouden en gekust. Ik spreek hen minstens twee keer per dag met de telefoon. Ik had een lang gesprek met haar en ik moest huilen toen ik haar vertelde hoeveel ik van haar houd en hoeveel ze voor me betekent. In mijn hart en in mijn gedachten is er niet één vrouw die in haar schoenen kan staan of de liefde en

respect kan vervangen die ik voor haar heb – als een moslima, als een vrouw, als een echtgenote en als een moeder. Ik vertelde haar dit allemaal.

“Ik ben genezen van die ziekte,”
weerklinkt het.

Dus hier sta ik. Een moslimman, een moslimechtgenoot en een moslimvader en ik ben net hertrouwd op 21 maart 2005. De ‘ziekte’ kreeg me in zijn greep en het zal van invloed zijn voor de rest van mijn leven. Waarom ik? Wat maakt dat ik denk dat ik zo bijzonder ben dat ik dit kan of zou moeten doen? Waarom ik terwijl niemand anders die ik ken het heeft gedaan? Nou en, dat Allah de

Verhevene het toegestaan heeft! Nou en, dan is het een Soennah van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem)! Alleen omdat het toegestaan is en alleen omdat het Soennah is, betekent dat nog niet dat ik, IK, van alle mensen, het een deel van mijn leven moet maken. Ik heb vele broeders horen zeggen: “Het is Soennah.” Ze zeggen dat zonder echt begrip; alsof het net zo gemakkelijk is als het betreden van het toilet met je linkervoet. Het is bijna als hun excuus het te kunnen praktiseren.

Mijn lieve broeder die de uitdrukking “ik ben genezen van die ziekte” verzon, legde me uit hoe hij genas. Kennelijk, na of tijdens een mislukte

poging een andere vrouw te trouwen, maakte zijn vrouw een lijst van dingen waar in hij gebreken had als moslim, man en vader. Gewapend met die kennis en het begrip dat hij niet die geweldige man was die hij dacht te zijn en dat hij gewoon een doorsnee echtgenoot was, realiseerde hij zich dat hij zichzelf moest verbeteren in deze aspecten voordat hij kon overwegen een andere vrouw te huwen. Als hij niet de perfecte moslimman, moslimechtgenoot of moslimvader was, hoe kon hij dan denken dat hij zou kunnen slagen met een andere vrouw, een andere familie? Ik neem aan dat hij het niveau van de sahaabah (moge Allah tevreden zijn met hen)

probeert te bereiken. Nou, veel geluk ermee broeder.

Dus nu komt de vraag bij mij: hoe kan ik rechtvaardigen een andere vrouw te huwen na alles wat mijn vrouw heeft doorgemaakt met mij en voor me gedaan heeft? Hoe kan ik rechtvaardigen een andere vrouw te huwen nu ik al mijn imperfecties ken? Hoe kan ik rechtvaardigen een andere vrouw te huwen terwijl mijn vrouw thuis zit en onze drie zonen opvoedt? Ze onderwijst hen met thuisstudie. Ze doet dit helemaal alleen. Ze doet dit alleen omdat ik in een ander land werk. Zelfs als ik thuis was, deed ze alle zaken met betrekking tot het huis in haar eentje – en op deze manier beloon

ik haar?! Ik voel me ondankbaar. Ik voel me depressief. Ik voel me verdrietig. Nu moet ik hier mee omgaan en ik heb Allah nodig om me te voorzien van kracht, geduld en de wijsheid om succesvol te zijn en mijn gezin, nu gezinnen, te leiden door deze moeilijke tijd die op handen is. Hoort het zo te zijn?

Voorlopig moet ik worstelen met al deze emoties die zich opkroppen. Ik heb het gevoel dat ik dit met niemand kan bespreken, want de 'ziekte' is (vreemd genoeg) een groot taboe. Ik heb het gevoel dat ik iets verkeerd doe. Ik ben bang dat ik verbannen wordt. Ik ben bang dat men mij ongevoelig en wreed zal vinden. Ik ben bang dat men

mij ondankbaar zal vinden. Ik ben bang dat mijn vrouw haar gezicht niet meer buiten durft te laten zien omdat haar man die 'ziekte' heeft die we allemaal vrezen.

Ik herinner me dat we (wij broeders) vaak erover praatten en grapjes maakten. We wisten diep van binnen dat de kans dat één van ons meer dan één vrouw zou hebben zeer klein tot nul zou zijn. Je weet dat niet-moslams er ook graag grapjes over maken. “Ha ha! Jullie moslams mogen 12 vrouwen hebben! Ha ha!” Als we er grapjes over maakten dan was dit altijd in de parameters van Islam en het eindigde bijna altijd met: “Mijn vrouw zou me vermoorden!”

Ik kreeg de indruk dat moslimmannen zo zwak waren geworden dat ze bang van hun vrouw waren. Vele jaren zag ik rijke moslims in hun gigantische verblijven met slechts één vrouw, terwijl er zusters in dezelfde gemeenschap waren die van voedselbonnen en bijstand probeerden te overleven en hun Imaan op peil probeerden te houden. Ik moest soms huilen als ik over hun situatie nadacht. Ik concludeerde terecht dat dit kwam doordat de mannen bang van hun vrouwen waren. Ik begreep hier niets van. Eén van de redenen waardoor ik me bekeerde is, dat ik altijd een antwoord vond op alle moeilijke situaties en tegenspoed in het leven.

Toen leerde ik dat er een verschil is tussen Islam en moslims. Ik dwaal af.

Ik denk dat, toen ik in het verleden pogingen tot polygynie ondernam, ik diep van binnen wist dat het toch nooit zou gebeuren. Ik denk dat ik er daarom zo koppig over was. Ik was niet bang voor mijn vrouw en niemand kon het tegendeel bewijzen! Nu, dat was niet alleen prijzenswaardig, maar Allah de Verhevene heeft het heel, heel gemakkelijk gemaakt voor mij om opnieuw te trouwen op een moment dat ik dat heel erg nodig had. Het lijkt haast te mooi om waar te zijn, haast surrealistisch. Financieel zal mijn vrouw geen enkel verschil merken. Ze zal wat dat betreft de gevolgen van een

andere vrouw niet opmerken. Ik zal twee maanden gehuwd zijn als ik het haar vertel. Ze zal wellicht een toename bemerkt hebben in aandacht en affectie die ik aan haar geef. Ik denk dat dat komt doordat sinds ik een andere vrouw heb, ik des te meer besef hoe veel ik van haar houd, haar respecteer en haar waardeer (**mijn 1 ste vrouw**). Ik heb besloten te wachten tot ik naar huis ga voor een bezoek en het haar persoonlijk, in levende lijve kan vertellen. Ik denk erover gewoon deze brief, waarin ik mijn gevoelens uit, te geven.

Ik kan mijn daden niet verantwoorden. Hebben we vandaag de dag rechtvaardiging nodig voor het doen

van dit recht? Ik kan alleen zeggen dat het voor mij noodzakelijk werd om opnieuw te huwen. De boodschapper van Allah (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) heeft gezegd:

“Jonge mannen, degene onder jullie die kunnen trouwen, moeten trouwen, want het doet de blikken neerslaan en beschermt de private delen.”
(Boekhaarie en Moeslim.)

Ik werk in een gebied waar totaal geen Islam is en geen moslims zijn op twee broeders na die in het zelfde gebied werken en nu, die ene nieuwe zuster, mijn nieuwe vrouw. Al-Hamdoelillaah. Dus wij vieren in een gebied met

honderdduizenden mensen. Ik ben van hen degene met de meeste kennis van Qor-aan en de Soennah. Dat alleen is al beangstigend! Want ik weet niets! Mijn bescherming tegen fitnah was nul en het werd in toenemende mate moeilijker voor mij met mijn persoonlijkheid en karakter. Al-H'andoelillaah dat Hij me tegen de Hel beschermt!

Ik wilde dat ik meer als de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) was. Minder nog, ik wilde dat ik meer was als broeder Yoesoef of Khalid (zeer goede vrienden die Allah enorm vrezen)! He, met hen kan ik praten.

Ik wilde dat mijn vrees voor Allah de Verhevene zodanig was dat ik afgezonderd en losgemaakt was van deze maatschappij zodat ik niet in deze situatie zou zijn.

“Ik ben genezen van die ziekte,”
weerklinkt het.

Hoe zou ik da'wah kunnen doen als ik een kluizenaar werd? Als dat gebeurt, verzaak ik een echte verplichting van Allah de Verhevene. Deze samenleving heeft wanhopig behoefte aan de Islam. Hoe kan ik da'wah verrichten als ik daardoor met vrouwen moet praten? Ik bevond me in een zeer moeilijke en benarde situatie. De Islam heeft de oplossing voor al onze

problemen en ook het antwoord op de problemen van de mensen. Waarom kon ik de oplossing voor dit probleem niet vinden zonder de 'ziekte' op te lopen? Natuurlijk kan ik nu da'wah doen in het bijzijn van mijn nieuwe vrouw, maar kon ik iets anders doen? Ik hoorde de “geef hen da'wah-materiaal te lezen en laat hen gaan” reactie. Ik weet niet of ik het helemaal daar mee eens ben, maar aan de andere kant weet ik eigenlijk niets van het zijn van een goede moslim. Ik ben op zoek naar antwoorden en polygynie kan toch niet de enige oplossing zijn? Of wel?

Dus hoe zit het met mijn vrouw? Lijdt zij niet door steeds zo lang bij mij

vandaan te zijn? Heeft ze geen behoefte aan gezelschap als ik weg ben? Ik moet wel een monster zijn om haar dit aan te doen. Dat is tenminste wat ik verwacht dat de moslimzusters zullen zeggen en bepaalde moslimbroeders - en soms voel ik me ook zo. Al deze vragen spoken voortdurend door mijn hoofd.

Dus wat ga ik doen? Ik moet over deze ideeën en gedachten nadenken die me zo onrustig maken en de Qor-aan en Soennah toepassen. Ik weet dat mijn vrouw enorm veel van me houdt. Ik weet dat ze gezegd heeft dat ze zoveel van me houdt dat ze me niet kan delen. Hoe verklaar ik dat? Hoe moet ik me daarover voelen? Als mijn vrouw echt

ontdekt dat ze me niet kan delen omdat ze te veel van me houdt, kan dit een indicatie zijn dat ze meer van mij houdt dan van Allah de verhevene en de waarheid van de Islam.

En Allah de Almachtige zegt hierover:

“En er zijn onder de mensen die naast Allah afgoden nemen, die zij liefhebben met de liefde als (die) voor Allah, maar degenen die geloven zijn sterker in liefde voor Allah. En als degenen die onrecht pleegden, zouden weten wanneer zij de bestraffing zien, (dan zouden zij weten) dat alle macht aan Allah behoort en dat Allah hard is in de bestraffing.” [Soerah al-Baqarah 2:165]

En in een andere aayah zegt Hij:

“Zeg: “Als jullie vaders en jullie zonen en jullie broeders en jullie echtgenotes en jullie familie en de bezittingen die jullie verworven hebben en de handel waarvan jullie verlies vrezen en de huizen die jullie behagen, jullie dierbaarder zijn dan Allah en Zijn boodschapper en het strijden op Zijn Weg, wacht dan tot Allah met Zijn beschikking komt. En Allah leidt het zwaar zondige volk niet.” [Soerah at-Tawbah 9:24]

Dus als zij in deze situatie verkeert, zou ze dan niet haar gevoelens moeten analyseren om te zien dat deze liefde

een verboden liefde is die de grenzen overschrijdt en sterker is voor mij dan voor Allah de Verhevene en de boodschapper (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en de waarheid van de Islam?

Maar wat dan als dit ondraagbaar voor haar is? Hoe kan ik van haar verwachten dat ze goed met de situatie om zal gaan nadat ik haar “bedrogen” heb?

Allah Ta'ala zegt:

"Geen ziel wordt belast boven haar vermogen..." [Soerah al-Baqarah 2:233]

“Allah wil het jullie niet moeilijk maken...” [Soerah al-Maa-idah 5:6]

“Wij hebben de Qoraan niet tot jou doen neerdalen om jou ongelukkig te maken...” [Soerah Ta Ha 20:2]

Allah de verhevene heeft de Qor-aan en Zijn boodschapper (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) juist als genade voor ons gezonden:

"En Wij hebben u (Mohammed) slechts als genade voor de werelden gezonden..." [Soerah al-Anbiyaa-e 21:107]

“En nu is er dan voorzeker een duidelijk bewijs van jullie Heer tot jullie gekomen en Leiding en

Barmhartigheid...” [Soerah al-An'aam 6:157]

“En voorzeker, Wij hebben hun een Boek gebracht en het daarna uiteengezet, op grond van kennis, als Leiding en als Barmhartigheid voor een volk dat gelooft” [Soerah al-A'raaf 7:52]

De laatste aayah zegt dat de Qor-aan een genade en leiding is voor de gelovigen – en één van de verzen in de Qor-aan die een genade en leiding zijn voor de gelovigen is betreffende polygynie:

“Trouwt dan met de vrouwen die jullie aanstaan, twee, drie of vier” [Soerah an-Nisaa-e 4:3]

Dus dit vers is geen uitzondering op de genade die de Qor-aan brengt voor de gelovigen. Hoe kan het mogelijk zijn dat polygynie een genade is van Allah de Almachtige en tegelijkertijd ondraaglijk en onmogelijk om mee om te gaan?

Ik denk dat het relevant is op dit moment te vermelden dat de Islam niet alleen genade brengt aan het individu, maar aan de hele samenleving en het brengt voordeel voor de samenleving en helpt de problemen op te lossen van de samenleving als een geheel.

Dus ook al zou polygynie moeilijk zijn voor de individuele vrouw dan is het

een manier voor haar zusters om de zegeningen van het huwelijk te verkrijgen en de bescherming van de echtgenoot en het lost de sociale problemen in de maatschappij op als de moslimvrouwen in aantal meer zijn dan moslimmannen. Maar daar ga ik weer; ik probeer mijn daden te rechtvaardigen. Ya Allaah!

Ik heb geen woorden meer en ik ben bang. Maar voorlopig ben ik veilig voor shaytaan. Al-Hamdoelillaah. Daar kan ik tenminste blij mee zijn, voorlopig. Ik kan in ieder geval zeggen dat ik Allah de Barmhartige meer vreesde dan dat ik al die andere zaken vreesde. Bid voor ons!

Noot: ik heb het woord 'ziekte' gebruikt in deze brief, niet alleen omdat mijn broeder in Islam dit gebruikte, maar omdat ik begon te begrijpen dat we zijn begonnen polygynie als een ziekte te behandelen. Ik heb het op deze artistieke manier gebruikt om mijn zorg uit te drukken over de status en richting van onze oemmah, de volgelingen van de profeet Moh'ammed (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en de zwaarte aan te geven van onze minachting voor deze Soennah.

Het woordenboek definieert "ziekte" als een abnormale omstandigheid van een organisme of deel dat normaal fysiologisch functioneren verzwakt,

vooral als resultaat van kwelling, inherente zwakheid of stress door de omgeving – en een voorwaarde of neiging om door de gemeenschap als iets abnormaals en schadelijks gezien te worden. Soebh'aan Allaah! Als dat niet is zoals we polygynie tegenwoordig zien, dan kan ik geen accuratere omschrijving geven. We behandelen een Soennah van onze geliefde profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en zijn metgezellen (moge Allah tevreden zijn met hen) alsof het een ziekte is. Ik probeer dit te begrijpen. Ik bid dat Allah de Verhevene ons vergeeft. Amien!

Soebhaanaka llaahoemma wa
biehamdieka, ash-hadoe allaa iellaaha
iellaa ant, astaghfieroeka wa atoeboe
ielayk (Glorieus bent ﷻ, O Allah, alle
lof behoort aan ﷻ. Ik getuig dat er geen
god is behalve ﷻ. Ik zoek Uw
vergifenis en toon berouw aan ﷻ).

Bron: “Vraag en Antwoord over
Vrouwenrechten in de Islam” door Lea
Zaitoun; “Polygamy in Islam” door
Aboe Amienah Bilal Phillips en
Jamielah Jones.)

Vertaald door Oght Rabi'a , bewerkt
door Aboe Yoesoef.